

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

По милости Божјој и вољи народа
КЊАЗ СРПСКИ.

Потврдили смо и потврђујемо решење народне окуштине.

„Да се укине тачка 1-ва члана 16-ог закона од 23. Октобра 1871 године о трошковима окружних и средских управних чиновника, служитеља и осталих органа јавних власти за време вршења њихових службених послова изван места њиховог обитавања.“

Препоручујемо нашим министрима финансије и унутрашњих дела да ово решење обнародују и о извршењу се његовом старају, властима пак заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме, да му се покуравају.

24. Октобра 1872 год.
у Крагујевцу.

(М. П.) М. М. ОБРЕНОВИЋ с. р.

*Видео и ставио државни печат,
чувар државног печата*

*Министар правде,
С. Вељковић с. р.*

*Министар финансије,
П. Јовановић с. р.*

*Министар унут. дела,
Марко А. Лазаревић с. р.*

ПРОКЛАМАЦИЈА

МОЈЕ ДРАГОМЕ НАРОДУ.

Ступивши у пунолетство, које је прописано за српског владоаца, Ја сам данас, по милости божијој и вољи народа, предузео књажевску владу, сходно Царским хатишерифима и Народном Уставу, као наследни Књаз Српски Милан М. Обреновић IV.

Срби! Кад сам пре четири године, још млад и нејак, на престо српски ступио, Ја сам разумео оно опште одушевљење, којим сте Ме предусрели, као израз вашег поштовања према спомену Мојих славних предака и према њиховим заслугама за Србију. Одгајен одонда у своме малолетству вашом преданошћу и вашим родољубљем, Ја испуњавам данас пријатну дужност, изјављујући своју владалачку благодарност народним представницима, народној и редовној војсци, свештенству, чиновништву и васцелом народу, који је у тешким трепутцима прихватио и подигао млади огранак

Обреновића. Нарочито се осећам захвалан према оним одличним и родољубивим мужевима, који су, позвани поверењем народним, као Намесници Књажевског достојанства, о Моме развиту свесрдно бригу водили, који су Ми брижљиво очували и утврдили престо, и предали Ми земљу напредну и задовољну.

Браћо! За оволику преданост вају к Мени и племену Моме, Ја вам се не могу за сада боље одужити, но задајући вам на данашњи дан свечано своју књажевску реч, да ће ми најглавнија брига бити та, да будем достојан наследник престола Обреновића и да верно следујем народним мислима Мога великог претходника, незаборављеног књаза Михаила. Нека би његов узвишени дух вазда над нама лебдио, да нам, као звезда преходница, указује пута к сјајној будућности српској!

Оцењујући благодети Народног Устава, који је у договору између Велике Народне Скупштине и Мога Намесништва утврђен и проглашен, Ја се радујем, што могу отпочети владу књажевску као уставан владалац. Нека нам свима буде заједничка дужност, да свето држимо ову основу народних установа, која нам даје јемства и за даљи развитац њихов.

Овим великим актом народним отворен Ми је пут, да у договору са Народном Скупштином

могу посветити сву своју бригу унапређивањуностраног благостања земаљског. И ако није незнатан напредак, који је учинила наша млада кнежевина у свакоме обзиру, остаје нам ипак много тешких задатака да решимо, па да можемо спокојно оставити продужење свога дела у наслеђе своме потомству.

Државни званичници нарочито су позвани, да Ми, сваки по своме положају, олакшавају савлађивати овако многобројне и тешке задатке. Утврђујући их у овим њиховим званијама и чиновима. Ја им препоручујем, да продуже савесно вршити службу, која им је ради среће народне поверена.

Но сав наш труд не би био довољан без потпоре свеколикога народа. Зато вас позивам, Срби! да Ми притечете у помоћ оним родољубљем, којим сте се свагда одликовали. Показујући се као народ од реда у свима, па и најтежим приликама, поштујући законе и слушајући власти земаљске, ви сте Србији на далеко стекли уважења. Старајмо се, да то уважење не само неповредно одржимо, но будимо суревљиви, да га још и умножимо. Грешно би било, да изгубимо и најмању тековину наших отаца, а мало поносно, да сами ништа не привредимо. Останите дакле и даље на томе спасоносном путу, и имајте поверења у дела свога Књаза

који је тврдо наумио, да се сав посвети срећи вашој, па ће Провиђење небеско богато наградити наше родољубиве труде, а наша мила отачбина заузеће наскоро у реду напредних земаља оно место, на које јој дају права многобројне врлине народа Српског.

Дано у Београду,
10-ог Августа, 1872-ге године.

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV. с. р.
КЊАЗ СРПСКИ.

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости божјој и вољи народа

КЊАЗ СРПСКИ

ПРОГЛАШАВАМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СИМА И СВАКОМЕ ДА ЈЕ НАРОДНА СКУПШТИНА РЕШИЛА И ДА СМО МИ ПОТВРДИЛИ И ПОТВРЂУЈЕМО:

Измене и допуне законика о поступку судском у кривичним делима.

К. §-фу 328 кривичног поступка, између првог и последњег става, да се дода ово:

„Исто тако на трошкове ове осуђиваће се и они који би пресудом суда за невинне оглашени, или у случајима §. 250 решењем одпуштени били, или спрема којих би се започето ислеђење по пропису §. 29 прекинуло, као и они, који би пресудом или решењем поротнога суда били ослобођени, — ако су само каквим год незаконим или неправедним делом својим кривично ислеђење против себе изазвали.“

К. §-фу 329 после речи: „које сваки поједини платити мора,“ — да се дода још ово:

„поглавито у оном случају, кад би за кога нарочити трошкови учињени били.“

§. 330 да се овим замени:

„Ако је ислеђење чињено по тужби приватног тужитеља, у оним случајима, у којима се